

2018

č. 10

P
laváček

Eugène Delacroix (1798 – 1863) Kristus na jezeře Genezaretském

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 7. listopadu v 17:00 v Přírodovědném klubu, Ježkova 8 na Žižkově

Zápis

Sešli jsme se v této sestavě: **Cancidlo, Job, Pirilík, Bob, Smeták, Chingo, Zub, Přemík, Reyp, Pegas, Petr, Loulínek, Kost'a, Zbyněk, Bob, Selim, Pacík a Jakub.**

Omluvenky

Ahojka, děkuji za prvostřeďečnickou pozvánku a za Plaváčka. Bohužel odlétám právě den před schůzkou a tak se jen omlouvám za absenci. Je to vždycky bezva uvidět se s celou hromadou kamarádů. Však jsme ale ve spojení. Nezapomeňte na tu výzvu literárního zpracování detektivek z minulosti a i do budoucnosti. Třeba to vezme i televize, cha-chááá! Zatím pozdravování všem a mějte se móóoc dobře a za nějaký čas zase nashledáčku se těší **Boja**

Nejen, že chci gratulovat k 9. číslu Plaváčka, je vynikající obsahem, ale také se omlouvám na říjnovou schůzku, jsem už zase v zahraničí. **Pulec**

Ahoj, do Středokluk bych chtěl přijet, ale bude nějaká akce, tak to možná nestihnu, a nebo budu zcela vyčerpaný, uvidíme, předběžně mne raději omluvte. **Mahu**

Nestihnu na schůzku dojet z pracovní cesty. **Foki**

Bobánek je stále ve špitále, ale jsme s ním a bud'me s ním v kontaktu.

Prvostřeďečníci u Selima ve Středoklukách 3.10.2018

Schůzka u **Selima** byla jako každý rok zdařilá, zejména pak pečené krkovice a knaky. Řada z účastníků se přiznala k tomu že neví, že knak je jakákoli uzenka včetně buřtů, kteréžto slovo se používalo za první republiky. Že to nevědí mladí plavčíci, není divu. Ale že to nevěděli ani senioři **Petr** a **Chingo** je s podivem.

Přemík nám povykládal o jejich cestě na kolech po Alsasku a slíbil, že o tom něco do Plaváčka napíše.

Na schůzce nás poučil **Pirilík** koho volit a koho ne a hlavně nám řekl objevnou pravdu, že profesionální ekonomové o reálné ekonomice nic nevědí. S tím řada z nás vřele souhlasila.

Také **Jakub** nás o ledačem poučil, ale nějak jsme se na konci nemohli shodnout o čem.

Pegas už předvedl sestavu na letošní hory, včetně rozsazení do aut a rozmístění do pokojů. Byli jsme poněkud zklamaní, že to nakonec nevyjde **Loulínkovi**, aby se k nám přidal, a odsunul tak na svahu **Yška** do pozadí.

Až za tmy jsme se rozjeli do svých domovů.

První týden v září se konal zájezd do Alsaska.

Z Prvostředečníků se zájezdu účastnili: Petr s **Klárrou**, **Yško** s **Magdou** a **Přemík**.

Ze Slavoje: **Blanka** a **Svát'a** Bláhovi a **Helena** a **Michal** Illerovi.

Podle tachometru **Přemíka** jsme celkem ujeli 270 km za 5 dní. Někteří měli elektrokola (**Klára**, **Magda**, **Blanka**, **Helena** a **Michal**). **Petr** a **Yško** měli moderní super kola.

Přemík jel na Favoritu z roku 1970 mírně vylepšeném v roce 1992. Bydleli jsme v bungalovech v kempu u Colmaru a vyráželi na výlety do okolí. Starobylá městečka mají své kouzlo a kopečky také. Asi 20ti km sjezd se Gr. Ballon (1350 m/nad mořem) prověřil kvalitu brzd. Krajina Alsaska je krásná. Vidět jsou pouze vinice a lány kukuřice. Jiné plodiny jsme neviděli.

Vážnější úraz měla **Klára** - pod špatným úhlem najela na obrubník autobusové zastávky, upadla a rozsekla si nohu a tepnu (krásně stříkala). Krve bylo požehnaně. **Přemík** oprášil své lékařské dovednosti, zastavil krvácení a **Klára** taxíkem, za doprovodu **Petra**, odjela do nemocnice. Pravda je, že **Petr** měl větší strach o své kolo, které musel nechat na místě, než o **Kláru**.

Na zpáteční cestě jsme navštívili muzeum autoveteránů v Mulhouse. Auta pouze evropské výroby. Ukazují i předválečnou Tatru.

Zapsal **Přemík**

Vtipy

K dámě na procházce zahalené v krásném kožichu přistoupí zelení aktivisté: „Paní, že se nestydíte! Víte kolik ubohých norků muselo kvůli vám krutě zemřít, abyste mohla mít jeden kožich?!“

„Ale to je přece polyesterový kožich.“ Brání se dáma.

„ A víte, kolik ubohých polyesterů muselo kvůli vám zemřít?!“

Přijde zahraniční student v Praze za svým učitelem češtiny s dotazem: „Nerozumím, co to je šimsisi? Ve slovníku to také není...“

Učitel na to: „Šimsisi, to je esisisišim!“

Přijde Khon za Roubíčkem a stěžuje si: „ Svět se žene do zkázy. Představte si, můj syn se nechal pokřtít!“

„Mně budou něco povídat.“ Na to Roubíček. „Můj syn němlich to samé. Dal se minulej tejden pokřtít!“

„S tím by se mělo něco dělat,“ uvažuje Khon. „Pojďme za rabínem.“

Přijdou tedy za rabínem a postěžují si.

„Mně budou něco povídat!“ řekne rabín. „Co myslíte, že udělal můj syn? Dal se taky pokřtít!“

„Tak to přece nejde!“ rozčiluje se Khon. „To musíme hnát vejš!“

A začnou se modlit: „Hospodine náš, co se to děje? Naši synové se dali pokřtít, co s tím máme dělat?“

A shora se ozve hlas: „Mně budou něco povídat!“

Starší dáma stála u zábradlí na výletní lodi a držela oběma rukama svůj klobouk, aby jí ve větru neulítnul.

Přišel k ní starší pán a opatrně k ní promluvil: "Promiňte, nechci být neslušný, ale jste si vědoma toho, že vítr fouká vaši sukni nahoru?"

"Ano, já vím," odpověděla dáma. "Potřebuji obě ruce, aby mi vítr nevzal klobouk."

"Ale měla byste taky vědět, že nemáte žádné spodní prádlo a vaše privátní části těla jsou obnažené!" řekl džentlmen.

Žena se podívala dolů a poté na muže a odpověděla: "Pane, všechno, co vidíte tam dole, je 75 let staré. Ale ten klobouk jsem koupila včera."

Fotografie z konference v Paříži o klimatických změnách, která kandiduje na nejlegračtější fotografii roku

Hints:

Sartaj Aziz is sleeping.

Kerry looks dead.

Abdullah Abdullah looks drugged.

PM Nawaz just smelled a fart

David Cameron farted!!

Vysvětlivky:

Sartaj Azis spí.

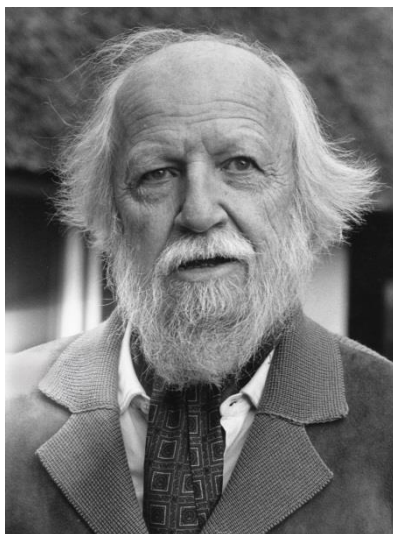
Kerry vypadá, že je mrtvý,

Abdullah Abdullah je zdrogovaný.

P. W. Navaz ucítil, že se někdo uprdnul.

David Cameron se uprdnul!!

Hluboké pravdy

sir William Gerald Golding

Myslím, že ženy jsou bláznivé, když se snaží vyrovnat mužům. Jsou mnohem lepší a vždycky byly. Cokoliv ženě dáš, vždycky to udělá lepším.

Dáš-li jí spermii, ona ti dá dítě. Dáš-li jí dům, dá ti domov. Dáš-li jí potraviny, udělá ti jídlo. Dáš-li jí úsměv, dá ti své srdce. Cokoliv jí dáš, to znásobí a rozšíří.

Takže pokud se k ní chováš jako vůl, buď připraven, že dostaneš kopy hnoje.

„Dobrý proslov by měl být jako dámská sukně: dostatečně dlouhý, aby pokryl předmět a krátký tak aby vzbudil zájem.“

Pavel Kosorin

Kdybychom věřili v Hospodina, stačilo by nám Desatero, ale protože nevěříme, nezbývá než do nekonečna předělávat Sbítku zákonů.

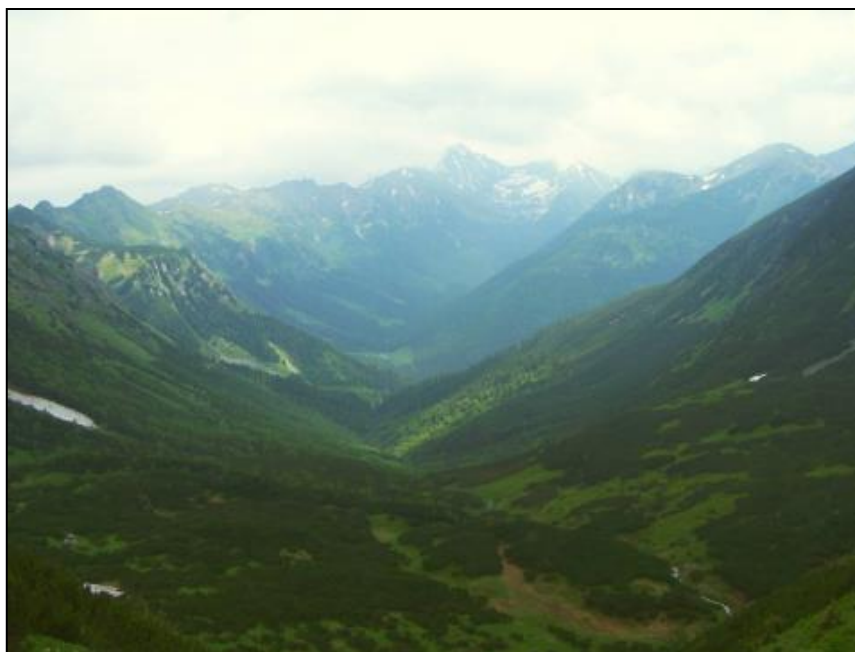
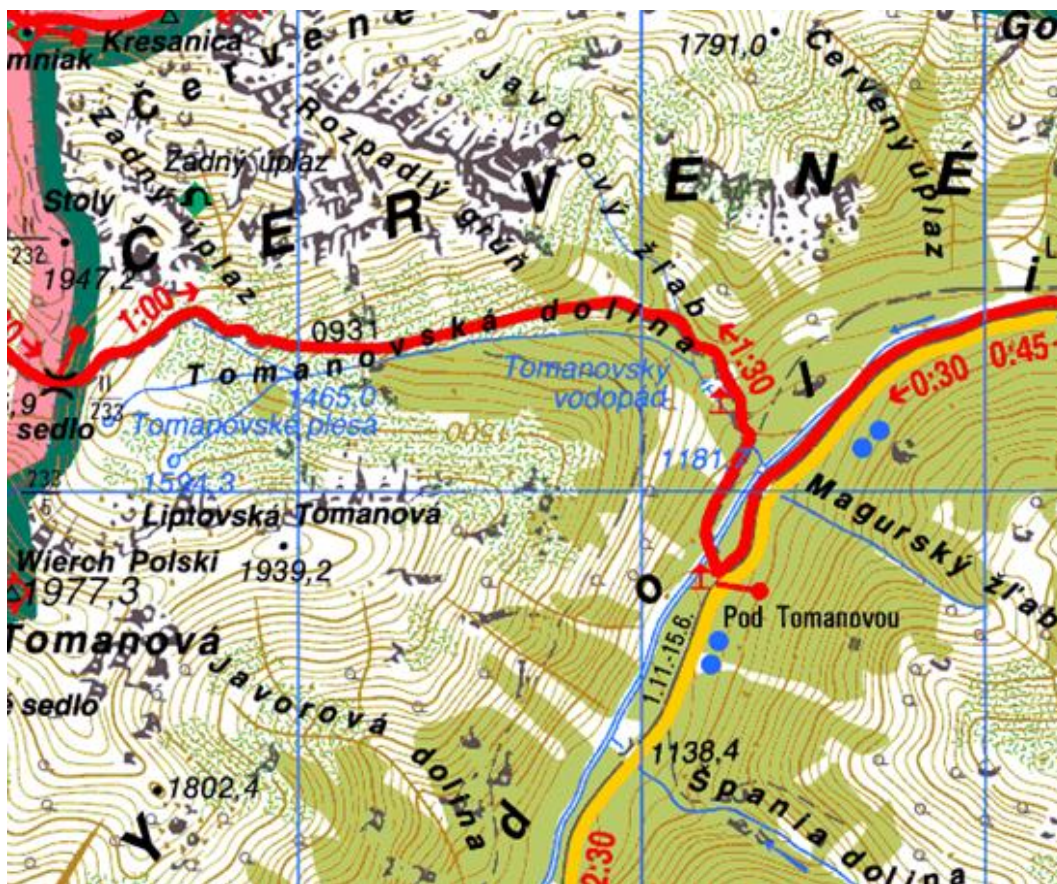
Pohledy do historie Pětky (Chingo, pokračování)

1949

Tábor nad vodopády

Ale než – nebo až - to přečtete, kupte si ten román, pokud ho nemáte (J. Novák, Otto Janka, Tábor nad vodopády, Leprez 1994), stojí za to si ho přečíst. Třeba znovu. Už roce 1965 v Literárních novinách Ludvík Vaculík oznámil vydání knížky. Ale nakonec k tomu nedošlo. **Bratřka** pracoval dál a po jeho smrti šlo vše do archivu v Ústí nad Labem, včetně mých a **Autogenových** negativů, které si **Bratřka** vyžádal. (To by bylo na samostatné vyprávění). Takže teprve po roce 1989 se věci ujal **Ropim** a román dokončil. Dobře tak. Jenže je to literatura a proto to není zpráva kompletní, jak to bylo. Jak to tedy opravdu bylo:

V roce 1949 **Bratřka** zorganizoval výzkumnou výpravu dorostu ČYK ve Vysokých Tatrách. Pátý oddíl už formálně neexistoval. Tábor se uskutečnil v Tomanově dolině ve výšce asi 1600 m/m.

Tábory v poválečné době byly celoprázdninové. Filmovací a o rok později Polský po Visle 10, resp. 9 týdnů, Nad vodopády týdnů 8. I s **Bratřkou** nás bylo 14.

Zleva stojící: **Medvěd** (Charvát), **Švígo** (Švec), **Jarbor** (Bor), **Černochoch** / Pavel (Černý), **Tonda** (Plánička), **Bratřka** (Novák), Černoušek (Koubek), Chingo (English), Pepan / Woody (Schneider), Petr (Kadlečík).

Sedící: **Měsýc** (Jinoch), **Autogen** (Vepřek), **Vočko** (Bžoch) a **Vorel** (Vorlický).

Geniálně vymyšlený tábor. **Bratřka** správně odhadl (dobře věděl že jej i nás pozorně sledují), že do té výšky a divočiny nás nikdo kontrolovat nepřijde. A opravdu nepřišel.

V románu postřehnete, že **Bratřka** si některé přezdívky pozměnil. Na konci toho, co tu píšu, si to ověříte. Proč přiřkl na příklad přezdívku Mrouk **Medvědovi** nevím. Ten kluk mrouk nebyl. Skoro všechny texty písní v knize nejsou oddílové a my jsme je nezpívali, ani neznali. Samuel de Champlain sice založil Quebec, ale nepamatují si, že by se na tom táboře o něm mluvilo.

S oddílem jsme zůstali dodnes už jen dva: **Petr** a já. Určitě už nežije **Medvěd**, **Švígo**, **Jarbor**, **Tonda**, **Bratřka**, **Vorel** a **Autogen**. Vloni někde na severu Čech žil ještě **Měsýc** a v Kanadě je **Woody**. O **Černochovi**, **Černoškovi**, a **Vočkovi** nemám žádnou zprávu.

Všechny táborové potřeby, tak jako v roce 1948 (Polsko) se soustředily u mého otce v obchodě na Václavském náměstí.

Nakládání do „dobyčáku“ proběhlo na nádraží Praha Těšnov (Denisovo), co už neexistuje. Ten vůz byl připojen k osobnímu vlaku (vlastně vlakům) s cílem Liptovský Hrádok.

(Někde bylo uvedeno, že z Liptovského Hrádku startovali v té době na svůj tábor také Dvojkaři, ale ti startovali z Liptovského Mikuláše). Vyjžděli jsme ale z nádraží Praha střed (dříve a zase dnes Masarykova) a vagon byl připojen za poštovním vozem na konci vlaku.

Ten vůz pak připojovali (v noci) na různé další vlaky až do cíle. Vyjeli jsme kolem poledne a do Hrádku jsme dorazili druhý den dost brzy ráno. Přistavili nás k rampě a vše jsme vyložili.

Přijela objednaná Tatra 111. Tu jsme naložili vším, včetně nás. Pršelo, jen se lilo. Přes Pribilinu do Podbaňské, kde **Bratřka** domluvil něco jako bod styku tábora se světem.

Odtud dál až skoro na konec Tiché doliny (asi 10 km) ke srubům dřevařů. Těch dřevařských ubytoven tam bylo několik, snad asi 8. V lijáku do jednoho z nich vše vyložit a sušit se.

Tady je asi na místě okopírovat dopisy, které psal **Brat'ka** mému otci. Některé jsem přepsal z kopií originálů. Ty jsou v archivu v Ústí nad Labem. Táta, podobně jako v roce 1948 při táboru na Visle, fungoval jako centrální informační služba v Praze. Když dopis došel, svolal všechny rodiče a ti si mohli dopis přečíst. Tím se stalo, že některé se zachovaly. Tady je První. Poslední a pozvánku na schůzku rodičů po táboře najdete na konci:

Středa, 6. VII. 1949

Pane Englichu,

Posílám první z úředních zpráv. Příjezd byl velmi těžký, protože doslova lilo, jakmile jsme auto ve Hrádku naložili. Ale pod plachtou jsme šťastně dojeli a našli dobrý útulek ve velké chatě pro dřevorubce. Tu nyní bydlíme. Jsou tu pryčny a kamna a tak je nám dobře. Jako pravidlem je jeden den hezky (a pak to stojí za to!) a jeden den prší nebo je pošmourno.

V dobrém čase chodíme pracovat nahoru na tábořiště. Nebudeme tam dříve přestěhováni, až asi za týden. Nespěchám na chlapce, když jsme dobře zařizeni. Trvale v dřevařské chatě ovšem zůstat nemůžeme, protože sem přijdou lesní dělníci. Ony „tábory“ tu letos nejsou.

Zdravotní stav dobrý, zásobování vydatné, spokojenost úplná. Hoši se dobře snášejí. S pastýři jsme se shovořili, hoši si zvykají na žinčicu (někteří těžce). Včera jsme snědli 3 kg sýra (á 80 Kč). Doprava byla drahá – 10tunové auto musilo někde vodou, která zaplavila silnici – platili jsme 2300 Kč!

Vyjednávám další možnosti dopravy do tábora, protože cesta v dolině je stržena a auto pro dřevo sem nemůže. Ale přijede dnes auto s lesními dělníky, v neděli pak volský potah pro sýr ze salaše. S nimi projednám dopravu balíčků a chleba.

Hoši včera večer, už unaveni těžkou prací, psali dopisy do 11 hodin večer. Dnes jsme proto vstávali až v 1/2 9. Venku pršelo.

Dopisy chceme poslat po státním autu. Ačkoliv je pošmourno, jdeme na celý den pracovat do Tomanovy doliny na stanech.

Tedy – vše v pořádku – hoši nejsou přetěžováni a jsou zdraví a spokojení.

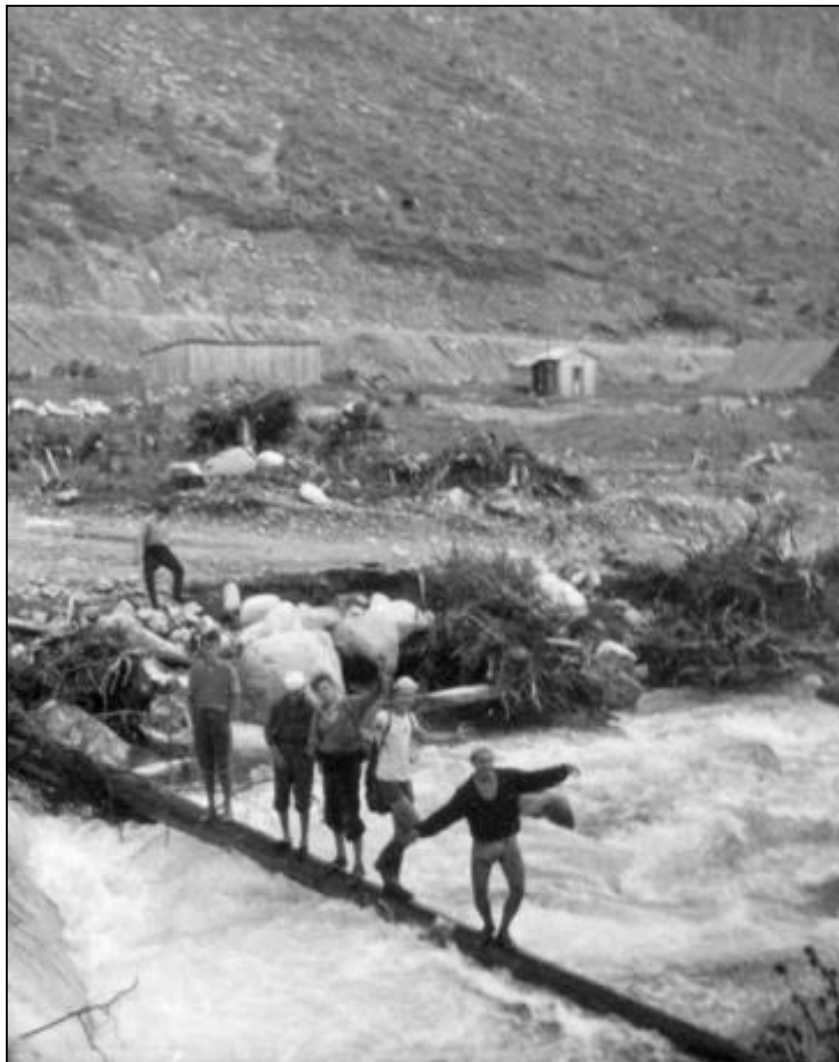
Další zprávu pošlu příští týden.

S přátelským pozdravem

Jar. Novák – Bratřka

p.s. Stěhování bylo provedeno tak pečlivě – hoši se vyznamenali – ani jsme nic neztratili, nerozbili ani nepokazili.

Cesta do salaše byla pro auta nesjízdná a pro nás od dřevařské chaty na tábořiště s velkou zacházkou. Po poradě jsme zvolili cestu jakoby podél potoka s vodopády přímo do Tomanovské doliny. Velké stoupání často neprostupným porostem, ale zato mnohem kratší. Přes říčku Tichou nebyl most, ale spadlý silný kmen. Musel stačit. Výškový rozdíl byl odhadem 300m.

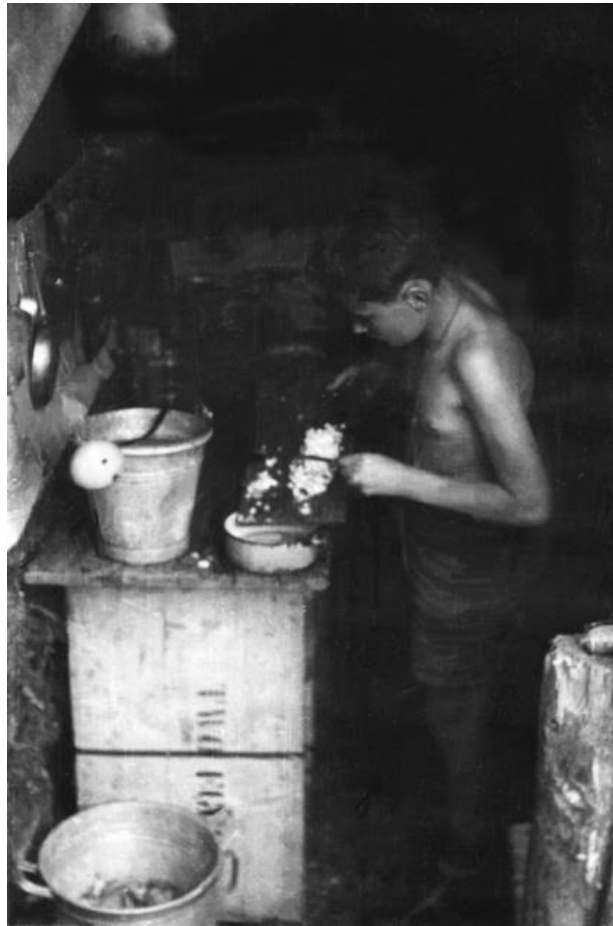
Vodopády jsme jen slyšeli, ale neviděli. To až později. Konec stezky byl na protějším svahu, co byl později srub, takže ještě zase dolů k potoku, přes něj a nahoru ke srubu. **Bratřka** to tam dost znal. Zmínil se, že na podzim 1948 sem zajel, aby viděl, do čeho jdeme.

Pdbaňské

Nakupovat objednané potraviny jsme nakonec museli sami, takže týdně jedna dvojice odešla ráno do Podbaňské pro objednané a k večeru se vrátila. Dolů od srubu, pak takových 13km po silničce do hájovny. Zpáteční cesta s těžkým nákladem na zádech a nakonec nahoru ke srubu stejná. Dnes žasnu, jak jsme to zvládali. Mléko bylo výlučně ovčí ze salaše, která byla asi kilometr východně. A byly s tím potíže – zejména s vařením. Na žinčici se dalo zvyknout. Byla dobrá. Jen nebylo vhodné se dívat do té kádě na salaši, čím že to srázejí. Ale jak dělat knedlíky z ovčího mléka, to byla Autogenova kuchyňská maturita.

Autogen v kuchyni

Ostatní příhody jsou v knize správně, ale bylo jich o hodně víc, jen se nehodily do románu. Třeba velký výlet na Kriváň přes sedlo na konci Tiché doliny, dolů do Koprové doliny a na Kriváň. Tam jsme ale nedošli. Došly síly. Takže dolů na křižovatku s Tichou dolinou a tudy nahoru zase do srubu.

Slavný plánovaný „výzkum“ jsme dělali jednak pro úřady, kdyby to na nás chtěly, ale také ale pro **Brat'ku**. Byl to přeci výzkumný tábor jachetní mládeže s cílem prozkoumání fauny a flory a jeskyní Tomanovy doliny (**Brat'kovo** úžasné úřední zdůvodnění). Byla toho malá encyklopedie.

Ostatní příhody popsané v románu podle **Braťkových** pečlivých záznamů s malými literárními úpravami se tak opravdu staly. Výstižný je výňatek z **Pedrova** doslovu k románu:

Jaroslav Novák zpracovával román původně ve dvou mírně se lišících verzích. Druhá podoba zamýšleného románu nesla název „Tomanova dolina“. Jeho úmyslem nepochybně bylo vydat román už v první polovině šedesátých let, v období mírného společenskopolitického tání. Literární noviny přinesly, jako první, zprávu o románu „Tábor nad vodopády“ už v roce 1965, Drobná zpráva z pera Ludvíka Vaculíka byla, bohužel, také tou, která současně oznamovala úmrtí Jaroslava Nováka. Nedokončený román nebyl tehdejším Státním nakladatelstvím dětské knihy přijat. Navzdory tomu na něm Jaroslav Novák nepřestal pracovat. Svědčí o tom množství podob jednotlivých kapitol a ručně vepsávaných poznámek. Důkazy pilné autorské práce přináší i rozsáhlá korespondence s účastníky tohoto jedinečného prázdninového tábora, tehdy již ilegální vodní Pětky, kteří spolu s ním příhody „Tábora nad vodopády“ prožívali. I na základě jejich postřehů, poznatků a deníkových zápisů doplňoval totiž Jaroslav Novák tento román.

Letošní výročí stého narození Jaroslava Nováka a zatímní malé docenění jeho významné úlohy v našem skautingu vyvolalo pocity a přesvědčení, že této osobnosti je třeba vrátit to, co jsme jí všichni dlužní: úctu a pozorné naslouchání.

Román, který jste právě dočetli, je pouze malou připomínkou toho, co Jaroslav Novák pro skauting a řadu generací jeho odchovanců vykonal.

Spisovatel Otto Janka-Ropim, autor několika románů pro mládež, se chopil úpravy a dokončení rukopisu „Tábora pod vodopády“ právě z oněch výše uvedených důvodů. Zachoval z Novákova rukopisu maximum a navíc výrazně ho obohatil. Umožnilo mu to několik skutečností: především fakt, že to umí, dále úcta k autorovi samotnému a v neposlední řadě dokonalá znalost ducha našeho skautingu (sám je členem a pozdějším spoluvůdcem pražské vodní Dvojky). Tyto okolnosti, posílené merlinovským kouzlem umožňujícím mu vidět trávu modré barvy, dovolujícím mu nadechovat s vůní klukovských tajemství, chodit po světě i v dospělém věku v manšestrových kraťasech s bílou vodáckou plackou na hlavě, jsou výsledkem toho, co jste právě dočetli. Jestli někomu patří náš dík „Special Thanks“, jak říkají naši američtí bratři, za připomenutí památky a významu Jaroslava Nováka, pak je to Otto Janka-Ropim svým přepisem románu „Tábor nad vodopády“.

Bratka přes veškeré potíže a nebezpečí vedl svou Pětku až do prosince 1953. V mezičase uskutečňuje „Tábor nad vodopády“, snad nejzálesáčtejší tábor o jakém jsem kdy slyšel, právě jste ostatně dočetli jeho příběh. Pro pořádek připomínám jen padesát pět Novákových let, které měl v roce 1949, kdy „Tábor nad vodopády“ vymyslel a se svými chlapci uskutečnil.

To za **Černochem**, co vytahuje **Autogena**, není řeka, ale silnice

13. srpna 1949

Vážený pane Englishu,

Posílám poslední úřední zprávu a oznamuji, že z 90% přijedeme v pátek 19.t.m. o 7,35 ráno rychlíkem na Masarykovo nádr. Těch 10% rezervuji pro případ, že by se řeka zase rozvodnila, znemožnila nám včasný odjezd.

Druhou půli tábora bylo krásné slunečno, ba horké počasí. Ted' už zas 2 dny prší, ale nebudou to snad takové předpotopní deště, které nám v první půli nedovolily pět dní vyjít ze stanu. Silnice ovšem není dosud spravena a tak asi budeme muset vozit od nás až na konec údolí (asi 10 km) na povozu ze salaše s koněm (výdaj asi 500 Kčs) pak autem (asi 1700 Kčs). Doprava činí největší položku v našich účtech. Předpokládám schodek asi 350 Kčs na muže.

Jinak všichni jsou zdraví i výborné nálady, opálení a dobře živení, neboť jídla je hojnost. Taký můj plán ve výzkumu přírody jsme dobře splnili.

Potíže jsou s „brigáděním“. Ony veliké deště znemožnily smluvené vynášení sole pro zvěř do hor. Pak lesní správa měla plnou hlavu toho, že povodeň zničila cesty a nechtěla o brigádění ani slyšet (navrhoval jsem, že hoši budou čistit lovecké stezky). Ted' jsme měli

smluveno, že budeme vozit štěrk na cestu, ale deště to opět znemožnily. Zkusím to ještě v pondělí a úterý, abychom měli nějakou záminku potvrzení žádat. Ostatní povědí hoši sami, třeba jak fotografovali medvěda (ochočeného, který byl před rokem vpuštěn do „džungle“) a jak z toho byly nepříjemnosti s lesním, takže nemohu na něm žádat, aby nám dal potvrzení o brigádě bez brigády.

Na shledanou za týden v Praze

Brat'ka

Silnička nakonec zůstala poškozená asi 4 km směrem od chat dřevařů k Podbanské a nikdo jí neopravil. Brigád bylo několik. Jinak bychom se vůbec nedostali domů. Vrátili jsme se (myslím) 24. srpna.

Nakonec fotografie (a **Brat'kova** potáborová pozvánka), které víc vypoví, než jakýkoliv popis:

Fotografie jsou nevalné kvality, ale jako obvykle z té doby jsou jediné, co máme: Autoři: **Autogen** a **Chingo**. (Oba Rolleiflexy otců.)

Vynášení věcí. Vidíte Švíga a Tondu?

Stavba srubu

Silnička do Podbanské po povodni

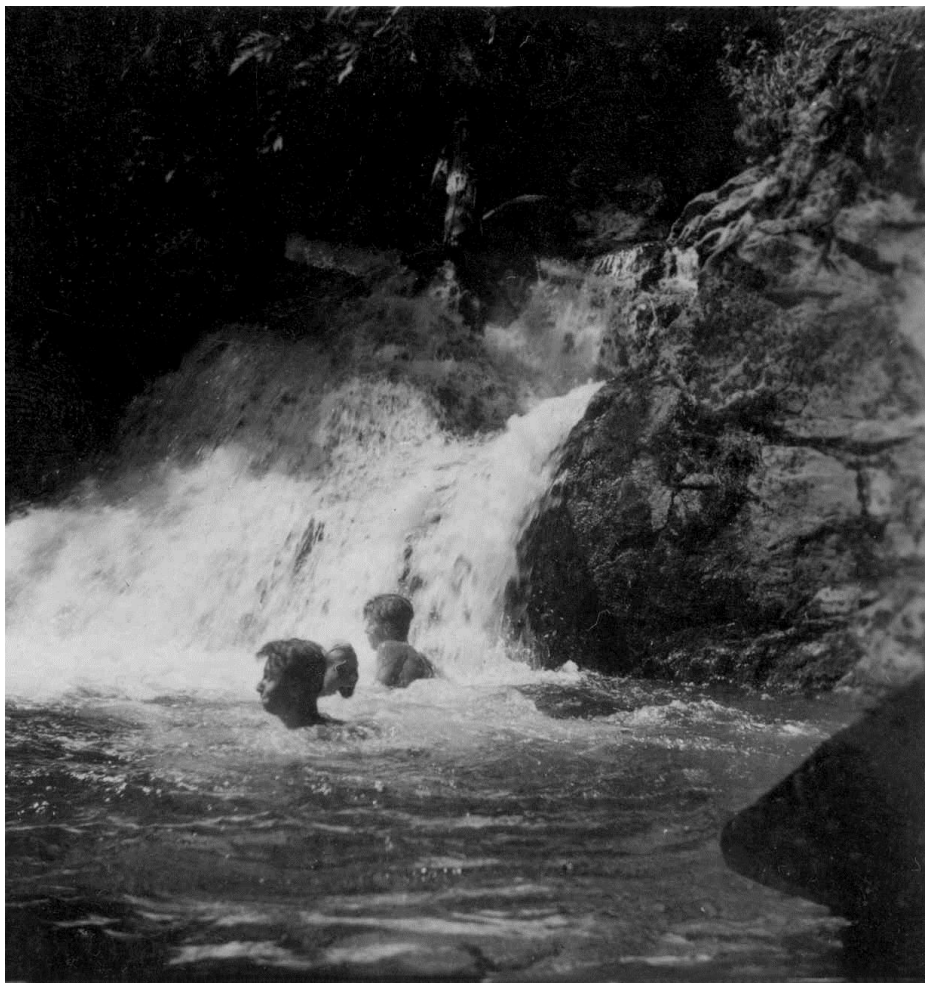
Tonda měří vodopád

Zapisování měření vodopádů: Autogen a Měsýc

Vočko, pes Doran a srub

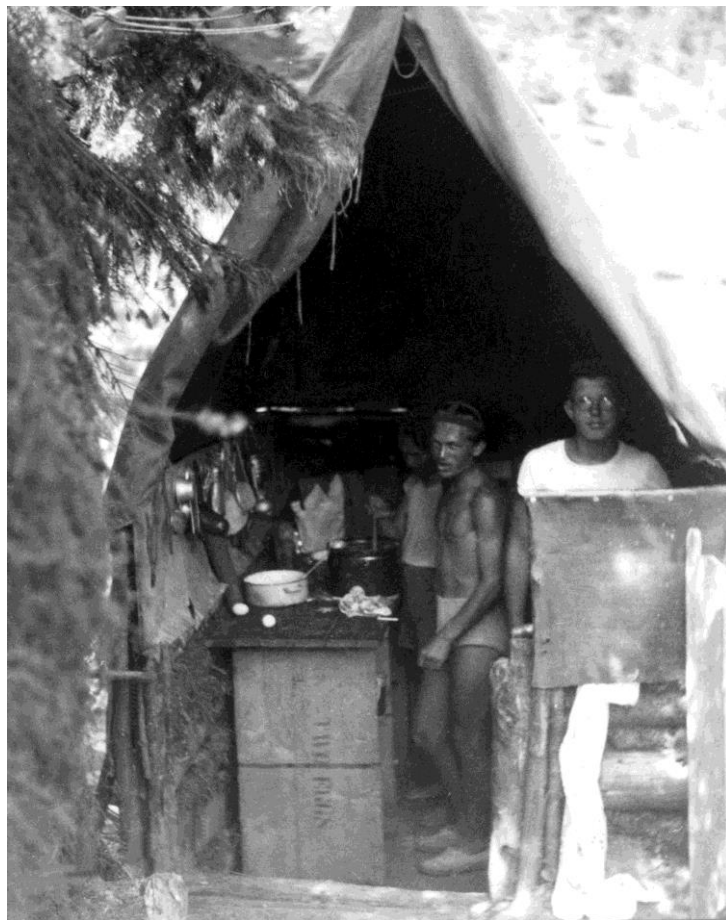
Koupání pod vodopády

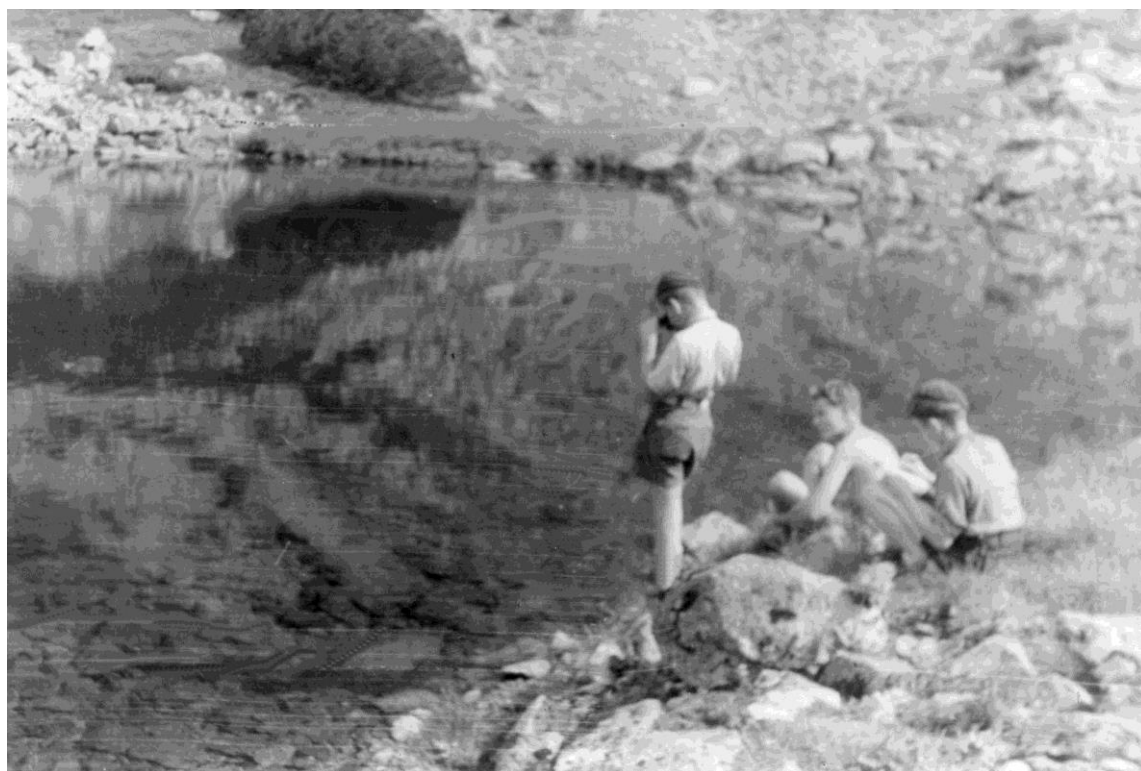
Vodopád při velké vodě

Pohled na srub od Mořského oka

Před vyhnáním **Chinga** z kuchyně **Tondou**

U Mořského oka nad táborem

Konečně slunce. **Chingo, Švígo a Woody**

Odpočinek při vynášení

Stavba přehrady

Zásobování. Přejchod Tomanova potoka

Siesta za kuchyní

Švigo speleolog. Jindy tudy tryskala voda

Válečná porada při hře

Kousek trochu rovné plochy a hrálo se

Od Tiché ke srubu

Medvěd. Prý hodný.

Budování kuchyně

Měření hloubky Mořského oka

Švígo na hranici s Polskem

Švígo a Petr u Mořského oka

Srub a stádo ovcí. Fotograf právě padal.

Výlet na Kriváň

Praní a sušení prádla

Bratřka při sanitárním dnu (vpravo **Chingo** a **Medvěd**)

Brat'ka

Stavba srubu je uprostřed fotografie

V kamnech hoří! Sláva

Cesta domů po povodni

V Praze, dne 4. listopadu 1949.

Vážený pane,

dovoluji si Vás pozvati na schůzku rodičů do Yachtklubu příští čtvrtek, t. j. 10. t. m. o 19. hod. večerní. Bude tu podána zpráva o letošním našem prázdninovém táboře v Liptovských Tatrách a ukázány četné fotografie, které Vám předvedou život, kterého se Váš syn platně účastnil.

Současně bude tu i předloženo vyúčtování tábora. Jak se snad pamatujete, bylo na schůzce rodičů před prázdninami usneseno, že počátek na tábor stanovuje se na jistou částku s tím, že objeví-li se další potřeba, tuto částku založím a bude pak proúčtována dodatečně.

V důsledku velikých nákladů dopravních objevil se skutečně menší shodek. Na každého z nás připadá částka ~~225~~ 287.50 Kčs. Prosim, abyste tuto částku vyrovnal/pokud to neučinil Váš chlapec už přímo/, připojeným složním lístkem.

Těším se, že našeho pozvání ke schůzce laskavě použijete a jsem

v přátelské úctě

Jaroslav Novák,
Spořilov, Jihovýchodní I. 701.

Jar. Novák

5.	25. 11. 1949.	15. 12. 1949.
<i>J. Engliš</i>		<i>Engliš</i>
Kčs <i>287.50</i> h		Kčs <i>287.50</i> h
slovy <i>dvěstě osmdesát sedm a půl Kčs</i>		<i>dvěstě osmdesát sedm a půl Kčs</i>
bylo Vám dnes připsáno s díky k dobru.		ino s díky k dobru.
<i>Prof. Blauček</i>		<i>Prof. Blauček</i>

180 Olomouc - 207 A02

Pozvánka pro rodiče po táboře

Bobo nám poslal následující zajímavý výstřížek z Národní Politiky z 28. června, 1939 o tom jak kluci z Pětky zachraňovali kachny

VÝSTŘIŽKOVÁ KANCELÁŘ

»Argus«

Smetanova 2. - SMÍCHOV. - Tel. 41282.

NÁRODNÍ POLITIKA-PRAHA

28

6

1939

* **Vltavské kachny a vodní skauti.** V těchto dnech se odehrála za velké vody na Vltavě dojemná historie mezi Střeleckým ostrovem a levým břehem vltavským. Jejimi hrdiny byli pražští vodní skauti z 5. oddílu a mláďata divokých kachen sídlících na Střeleckém ostrově. Tyto kachny mají právě mladé, a to v stáří, kdy i malé kachničky jsou neposlušny svých rodičů. Kachňátka totiž utekla z hnízd na Střeleckém ostrově a pustila se na vodu, přesto, že Vltava byla právě v maximálním vzduší a její dravé vlny se převalovaly přes hráz dělicí průplav. Právě tyto vlny zanesly malá kachňátka do průplavu u zdymadla, avšak zpět jim již nedovolily. Bezmocná kachňata se marně namáhala dostat se proti proudu vlivu se přes hráz a hrozilo jim nebezpečí vysílení a záhuby. Jednou se sice podařilo staré kachně namince kachňata dostat do bezpečí, ale kachňata se nedala poučiti svou první nehodou a znovu staré kachně utekla a opět do nešťastného průplavu. Ježto voda mezi tím stoupla, nepomohla kachňatům, ani stará kachna, a tak se kachňata za velikého shluku vědavých Pražanů lopotila ve velké vodě znovu. Nerovný zápas kachňátek však zpozorovali skauti patého vodního oddílu a přijeli kachňatům na pomoc s kanoí, kterou s nasazením všech sil a velkým rizikem přenesli přes Židovský ostrov a po hrázi, přes níž se valily proudy vod. Leč tento pokus ztroskotal, protože kachňata nepochopila dobrý úmysl junáků vodního oddílu a nechtěla se dát od nich pochyťat, takže skauti museli svůj pokus o záchranu přerušit. Záchrané práce vyvolaly velkou pozornost pražského obecnstva, jež po zásluze oceňovalo snahu junáků pomoci nebohým mláďatům. Pražští skauti opět ukázali, že si jsou vědomi toho, co jim přikazuje jejich junácký zákon, jehož jedním ustanovením je, že skaut je přítelem a ochráncem zvířat. —y.

Pohled do historie republiky

Přesto, že je naše republika o 5 let mladší než **Bratřkova** a naše Pětka, zaslouží si tento rok, aby její 100 leté výročí bylo slaveno. K tomu dochází na stránkách tisku, na internetu, při a politických projevech v hojně míře. Mne však nejvíce zaujal krátký text, který sestavil Eric Tabery. Součástí geniality je jistě schopnost vyjádřit složité věci co nejjednodušším způsobem (tak, jak to ukázal Albert Einstein svou rovnicí $E=mc^2$). Myslím, že tohle se teď podařilo Taberymu. Přestože se politikou v Plaváčku nezabýváme, protože máme dost svých vlastních témat, udělejme v tomto případě výjimku a oslavme 100 leté výročí naší republiky přečtením následujících řádek a zamyšlením, co o naší zemi a o nás říkají.

Pacík

Bleskový průlet dějinami prostřednictvím definujících výroků našich hlav státu
E. Tabery, Respekt, 20. 10. 2018

Je zajímavé, jak přesným odrazem momentálních nálad a stavu společnosti byli a jsou naši prezidenti.

- „Demokracie je diskuse“ T. G. Masaryk (1918-1935)
- „Mám plán“ E. Beneš (1935-1938)
- „Je to hrozné břemeno.“ E. Hácha (1938-1945)
- „Opíráme se především o Rusko.“ E. Beneš (1945-1948)
- „My se do Moskvy chodíme učit, jak vám zakroutit krkem.“ K. Gottwald (1948-1953)
- „Naše měna je pevná a měnová reforma nebude.“ A. Zápotocký (1953-1957)
- „Maso bude vbrzku.“ A. Novotný (1957-1968)
- „Budoucnost své vlasti vidíme v socialismu.“ L. Svoboda (1968-1975)
- „Nech odpadne, čo je kolísavé, nech odpadne, čo je oportunistické.“ G. Husák (1975-1989)
- „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.“ V. Havel (1989-2003)
- „Nepokoušejme se srazit klima. Prostě vezměme si o svetr více nebo o svetr méně.“ V. Klaus (2003-2013)
- „K**da sem, k**da tam.“ M. Zeman (2013 -)

Myslím, že kdyby se toto děti ve škole učily a bylo jim vysvětleno, co který citát znamená, že by v podstatě znaly naše moderní dějiny.